

El client

Masclista, egoista, perdonavides, altiu, classista... Hi havia molts adjectius per a descriure el client que li va tocar en gràcia a la Joana quan va començar a treballar en aquesta nova empresa. És un dels preus que has de pagar quan ets la novençana, una pobra dona que ha hagut d'acabar treballant d'una cosa que no li agrada per poder arribar a final de mes.

El client es deia Francesco i era aquesta classe d'italià que compleix tots els pitjors prejudicis que tens quan penses en una persona amb poder que prové d'aquest país. Ho podríem comparar amb una mena d'intent de Silvio Berlusconi.

Quan el Francesco va saber que hi havia una persona nova que treballaria per a ell, el primer que va preguntar va ser si aquesta Joana tenia els pits tan grans com la seva predecessora... No li importaven gens els seus mèrits professionals si podia tenir una nova "dona objecte" sota el seu poder! Masclisme pur i dur que encara s'ha de suportar amb un somriure si no es vol perdre la feina el primer dia.

Al principi tot eren paraules boniques i educació cortesa per a la Joana però... Ai! Quan les coses no sortien com ell volia!! Ja podia la Joana oblidar tots els seus plans i quedar-se a l'oficina fins a les mil per a arreglar coses que a vegades no tenien solució. Només per donar-li la satisfacció de tenir una dona treballant a qualsevol hora per solucionar els seus problemes... En canvi, si la Joana li portava la contrària, tot i que fos d'una manera molt educada, descarregava la seva ira i frustració contra ella fins que la feia plorar com una Magdalena.

Fins que un dia tot es va acabar. La Joana va decidir no suportar-ho més i li va dir tot el que pensava d'ell. Mitja hora després, la nostra protagonista ja sortia per la porta del despatx, amb una carta de comiat, 30 euros per acabar el mes i un futur incert. Tot i això, la Joana mai no s'havia sentit millor a la seva vida.

María M.